

Nr 129

Av herr **Bengtsson** i Varberg m. fl., *angående samhälleliga stödåtgärder för invalidiserade barn, som vårdas i hemmen.*

Socialstyrelsen har i sina anslagsäskanden till årets riksdag bl. a. föreslagit att gällande inskränkningar i rätten till allmänt barnbidrag för vissa handikappade barn skall borttagas. Det gäller här barn, som är intagna på vissa anstalter för invalidiserade barn, och vilkas barnbidrag indrages under den tid de vistas på anstalten. Socialstyrelsen framhåller, att föräldrarna även under anstaltsvistelsen har utgifter för kläder och annan utrustning till barnen. Därjämte påpekas, att dessa barns olyckliga belägenhet även skapar särskilda utgifter för föräldrarna.

Här beröres ett förhållande, som hittills i alltför ringa grad uppmärksamrats av statsmakterna. De föräldrar, som i största möjliga utsträckning önskar vårda sina invalidiserade barn i hemmet, har haft mycket litet stöd i denna strävan. I fråga om ekonomisk hjälp har de varit hänvisade till socialvårdsunderstöd, där inkomsten icke lagt hinder i vägen för denna hjälpform.

I socialstyrelsens nyss nämnda framställning avses de barn, som på grund av skolplikt under större delen av sin uppväxttid vistas på internat. Det finns emellertid också en kategori handikappade barn, vilka på grund av mycket svår invaliditet eller obildbarhet ej kan tillgodogöra sig särskolornas undervisning. En del av dessa barn blir tidigt omhändertagna för vård på anstalt, men i en del fall blir de kvar i hemmet hos föräldrarna. I dylika fall läggs ofta mycket tunga bördor på föräldrarna. Kostnaderna för läkarevård, bandage, proteser, medicin m. m. blir i många fall dryga. De största uppostringarna — både personligt och ekonomiskt — medför emellertid den ständiga övervakningen och passningen av barnet. Modern i en sådan familj kan aldrig tänka sig att hinna med något förvärvsarbete vid sidan av hemsysslorna, om man inte har en särskilt kvalificerad hemhjälp. Hon är bunden vid hemmet under en lång följd av år.

Att föräldrar till fysiskt och psykiskt handikappade barn har en ytterst krävande och ofta övermäktig uppgift står klart för envar. Ändå finns det nog många sådana föräldrar, som gärna skulle ta på sig den svåra uppgiften, om de såge någon möjlighet att lösa det ekonomiska problemet. Under nuvarande förhållanden måste sannolikt anstaltsvård tillgripas i många fall, där ett större ekonomiskt bidrag skulle möjliggöra hemvård.

Detta är beklagligt ur flera synpunkter. Dels torde det i de flesta fall vara

önskvärt för barnets personliga utveckling, om det får stanna i hemmiljön så länge som möjligt, och dels är anstaltsvård en ur samhällsekonomisk synpunkt dyrbar utväg, som endast är försvarlig om den motiveras av skolundervisning eller medför uppenbara fördelar ur behandlingssynpunkt.

Hur ett statligt bidrag till de invalidiserade barnens vård skulle utformas — som en helt ny bidragsform eller i anslutning till någon redan existerande form, t. ex. de särskilda barnbidragen — anser vi oss ej böra ta ställning till, innan frågan blivit närmare utredd. Det kan i anslutning härtill nämnas, att när det invalidiserade barnet fyllt 16 år, erhåller det rätt till pension och vårdtillägg.

Med hänvisning till ovan relaterade synpunkter hemställer undertecknade, att riksdagen hos regeringen begär utredning av behovet av och förutsättningarna för samhälleliga stödåtgärder för invalidiserade barn, som vårdas i hemmen.

Stockholm den 24 januari 1956

Ingemund Bengtsson
Varberg

Henrik Munktell

Viola Sandell

Etty Eriksson

Erik Adamsson

Ellen Svedberg
